

Redacția și Admin.: Iași, str. Gh. Mirzescu 25 Sub direcțiunea unui Comitet Anul X No. 1901—Joi 13 Iunie 1913

Presă noastră cotidiană

Din zburciunile gazetărești ale lunilor din urmă, vom rămânea probabil cu un clișeu, și anume că limba, nu zic românească, nici a presei, ci cea gazetărească s'a îmbogățit.

În vocabularul ei intră expresiuni noi. Nu doară că acele cuvinte ar fi necunoscute unei anumite părți din cei ce sălășluiesc în țara noastră, însă pînă astăzi ziarele nu le recunoscuse dreptul de cetățene.

De acum înainte îl vor avea. Academia Română are să fie odată recunoscătoare ziaristilor moderni, cari cu o rîvnă neobișnuită luptă pentru introducerea și pătrunderea cit mai adîncă a unor atari expresiuni.

Avem nevoie să arătăm aici, cari sunt acele cuvinte?

Dar cine, dintre cei ce citesc ziare nu le cunosc?

Va fi de observat totuși că dinsele au apărut pe arena publicității din primăvara aceasta a odată cu schimbarea de Direcțiune la unele ziare, cum și cu aparițiunea altora.

Să fie oare datorită tocmai acestei împrejurări, adică primăverii, anotimp cînd stugele circulă mai viu, cînd în vine bate vînt de primăvară, această explozie de fraze și cuvinte neuzite încă pînă astăzi?

Va rămânea să se vadă mai tîrziu, dacă colecțiunea aceasta de expresiuni merită să fie considerată ca un clișeu, merită să-și aibă loc prin bibliotecile noastre.

Pînă astăzi se știe cine scria în ziarele noastre, vorbesc negreșit mai mult de cele cotidiene, de zărele politice sau mai bine zis de acele cari se ocupă de toate căci la drept vorbind, în aceste zăre găsești tot ce dorești, afară de o orientare hotărîtă în politică.

Nu rare ori s'a întîmplat că un redactor a scris într'un anumit fel și tot în acel număr un altul s'a exprimat conducerii?

Fapt cert este ca meseria de ziarist era înălțată de neisprăviri. De aceea limesa cititoare era și foarte îndelungată. Căci, ce să pretinzi de la un zăre care abia a terminat cu chin cu vai, 3 ori 4 clase gimnaziale?

Astăzi avem în fruntea gazetelor oameni cu titluri înalte academice, ori literate. Colaboratorii acestora de asemenea își dau cîntecele cu literatură.

Fie care gazetar știe să toarne o poezie, fie ea potrivită, fie nepotrivită, dar se chiamă că e făcută după regulile artei și rimele păcănesc foarte puțin.

Așa fiind lucrurile e evident că și lumea cititoare este astăzi mai înțeleasă.

Îmi amintesc că învățatul profesor d. C. Disescu, în cursul său de drept public spune undeva că în America există un Stat, în care se cere ca aleșii, adică parlamentarii să fie energici în susținerile lor și să întrebunțeze pentru aceste termenii și expresiuni din cele mai severe.

Și mă gîndesc acum, dacă acei parlamentari ar face o călătorie în binecuvîntata țară Românească?

Nar fi nevoiți să mai inventeze ei, ar găsi de a-gata tot ce le trebuie. Să iea cotizațiunea a două gazete, știute de altfel de toată lumea trăitoare pentru noi, și le va fi de ajuns.

Dar în loc de o călătorie așa lungă, poate că n'ar fi rău dacă s'ar adresa direct fabricanților de asemenea marfă.

Reclama însă se vede că n'a ajuns pînă la dîșii. De ar fi însă așa, de s'ar putea așa ceva, s'ar convinge și Americanii că i-am bătut.

Mă gîndesc ce ar fi la noi, dacă, de exemplu, constituțiunea noastră, care astăzi ne garantează libertate nemărginită de a ne exprima prin viu graiu ori scris, ar impune mandatarilor țării să se compoarte ca cei Americani!

Ce ar trebui să fie atunci presa cotidiană?

S'a zis despre presă că e a patra putere în stat. Cei cari întîi au întrebunțat formula aceasta, s'au gîndit de sigur la puterea morală a ei. Astăzi se pare că cei ce mînuiesc condeiul se gîndesc a face din ea un fel de putere materială, un mijloc de a lovi, care dacă nu e tocmai bățul sau ciomagul, dar nici departe nu e.

Dacă presa are menirea ici de a îndrepta o stare de lucruri care nu e bună, dînceoce a împedica un rău să se producă, am convingerea că mai cu folos va putea-o face prin o procedură în care urbanitatea s'a lipsescă.

Dar dacă cercetăm lucrurile mai în

fond și examinăm cine sunt acei, cari astăzi expectează attea trivialități la adresa unuia sau altuia din cei mai sus puși? Vom găsi printre dîșii pe unii cari pînă mai ieri nu găsiu cuvinte de laudă, ba exagerau laudele la adresa acelorași personajii, pentru cari astăzi nu găsec de cit cuvinte de ocără și înjosire.

Și iarăși te gîndești că tot aceștia se poate ca mine să laude din nou pe cei pe care astăzi îi batjocoresc?

„Il n'y pas de sot métier” zice Francezul și deci se poate trăi și din gazetărie, după cum se poate trăi și din orice altă profesiune. Dar în toate profesiunile se tînde astăzi a se introduce moravuri noi, civilizate și tocmai presa să rămînă mai la urmă?

Mai de demult era o specie de avocați, cari nu prea se aveau bine cu știința Dreptului, știau însă să înjure. Cel care nu prea era sigur de procesul său, de dreptatea cauzei, se adresa de multe ori acestora. El își zicea „știi că am să perd procesul, dar cel puțin îmi răzbum, îi trag un perdaf numără unu, adversarului”.

Astăzi acești avocați au dispărut sau dacă au rămas sunt „rari nantes in gurgiti vasto”. Să se fi pripăsit ei în presă? Se poate.

Mai ales după cele ce vedem, se pare că așa e.

V. I. Radu

NOTA ZILEI

Bietii martiri de le „Cuvîntul” cit suferă! Nici n'am fi crezut, dacă nu ne ar spune-o într'un articol, scris cu lacrimi și nu cu cerneală:

„Ești insultat, ești terorizat. Nimeni nu intervine să-ți ia apărarea. La colțuri de stradă te asteaptă bătașii. Ți se cercetează mijloacele de trai, și se scoatește trecutul”.

Știi că un stilp... de al „Cuvîntului” a atacat pe deputatul Stelian Popescu. Și... stilpul n'a fost aparat.

În ce privește trecutul,—în adevăr sunt în grupa iașană unii cari au toate... cuvintele din lume să se teamă de scotoceala lui.

Dar nu e numai atît:

„Vii dimineața la redacție, găsești sertarele sparte și bași de seamă cu mirare că nu-ți lipsește nimic, de cit doar citeva scrisori”.

Natîngii de hoți... Tocmai la „Cuvîntul” au venit să spargă sertarele! De ciudă, tîlharii au furat macar citeva scrisori drept amintire și relicvii.

Martirajul continuă, devine spăimîntător, eroic, emoționant, lamentabil:

„Suntem țara tuturor libertăților. Dar abonații nu-ți primesc ziarul și vinzătorii sunt împiedecați să-ți vindă. Eri, în capitala țării, vindeai sute de numere; azi vin băeții să-ți spună „nu-l putem vinde”. Le făgăduiești orice clișeu, le lași ziarul fără plată și banii toți lor: „nu-l putem vinde”.

„Bietii vinzători, sunt mai deștepti, precum se vede, de cit martirii „Cuvîntului”. Nici în raptul capului nu vor să pună mîna pe nefericita gazetă, ca să devină la rîndul lor martiri ai unei cauze mari.

Secții tendențioase

„Cuvîntul” a primit ordin să fie antidinastic. Toată presa carpistă și semicarpistă are nuanțe exclusiv antidinastice,—pe alocarea chiar accese duse pînă la paroxisim.

În cadrul acestor din urmă se cuprînde și aberația pe care o publică sub formă de articol—comunicat, cu litere grase în prima pagină, „Cuvîntul” de astăzi, drept învîdmînt istoric.

Curajosul... anonim cetește, din întîmplare, o carte englească. Și laudă ce găsește, din pură întîmplare, flegmaticul cetitor de manuale istorice englezești:

„Răsfoind o carte de istorie, o fatalitate a făcut ca să se deschidă la o pagină care m'a îngrozit prin ea însăși, și n' am superstitie neexplicabilă m'a cuprîns. Revoluția cea mare engleză.

După netsemnata domnie a regelui Iacob I Stuart, împărțită între cîșiva mari scriitori și un mare curtezan; după ce acest rege a înțeles cit de departe de adevăr era felul cum Buckingham îi arată nevoile poporului, urmează o pagină de darere pentru popor și sînge pentru dinastie, care se termină cu execuția de la Withehall.

Și totuși această pagină putea fi evitată, dacă Carol I asculta sfatul latîntului său, dat prin cartea Basilicon Doron: „Na asculta de oameni cari au interese să ascundă nevoile supușilor tăi și care nu arată niciodată suveranului plîngerile populare, de cit ca revolte dînd lacrimilor poporului numele de neascultare și rebeliune”.

„Citatul e într'adevăr istoric. Dar cite încă nu ne învață paginile trecutului istoric! Cărțile ne arată că toți Catilinarulii pripiți, setoși de glorie și de joloase, lacomi de clișiguri ieftene, oricît s'ar ascunde sub masca de „revoluționari”—s'afreacă prin a fi recunoscuți și înfrinși,—puși la index drept ceea ce sunt: indivizi avizi, perversi și clinici”.

Micii noștri catilinari, ori cit ar face paradă de erudiție istorică, vor dispărea sub dispreț și sub ridicol.

Bicîl e arma cea mai potrivită în contra războinicilor lor opucături. Bicîl ironiei, bine înțeles.

ECOURI

Americanii, cari fac glume pe scoteala afacerilor de spionaj din Europa, cunosc și ei acum tristea dispariției unor prețioase documente.

Se instalează acum, pe bordul ultimului superdreadnought american „Pensylvania”, un sistem de control al tirului tunurilor. Un aparat electric, de o mare ingeniozitate, permite de la regula tirul tuturor tunurilor. Planurile acestui sistem au dispărut din birourile ministerului de marină.

Un funcționar civil dela acest minister a dispărut și după plecarea lui, s'a constat și dispariția documentelor.

În Septembrie viitor se va întruni, la Viena, al doilea congres internațional pentru instituțiile de salvare și prevenire a accidentelor.

Cel dintîi congres a avut loc în anul 1908 la Frankfurt, cu scopul ca prin schimbul internațional al experiențelor națiunilor civilizate, fie-care să învețe cum să-și organizeze instituțiile de salvare și să se încurajeze țările în cari organizația salvării lasă încă de dorit și să se examineze cum se pot alcătui, potrivit cu starea actuală a tehnicii și științei, instituțiile acestea, ca să fie cit mai eficace.

La programul acestui congres s'a adăugat pentru viitor, chestiunea importantă a prevenirii accidentelor, care este atît de strîns legată cu aceea a instituțiilor de salvare, în cit poate fi denumită igiena și profilaxia salvării.

La acest congres vor lua parte, pe lângă delegații guvernelor, toți acei ce se preocupă de chestiunea salvării și a prevenirii accidentelor.

Fiecare congresist va putea vorbi în limba sa maternă.

MICI POLEMICI

Eliberat pe canjîne, Bogdan-Pitești își reîncepe gazetăria unui articol intitulat: „Arestarea mea a fost atîlă”.

„Ca și cum ar avea cineva îndoieli despre aceasta!”

„Cuvîntul” face constatarea că sunt mulți doctori la „Opinia”.

Nu însă destul ca să vindece de grandomanie pe politicastrii „Cuvîntului”.

Directorul „Serei” aranjează banca ministerială, după ce a aranjat diverse mari bănci financiare. Numai de banca acuzărilor se ocupă mai puțin.

Ex-tribunalul Flea se plînge că Protopopescu-Pake i-a luat notele discursului și nu i le-a mai restituit pentru „Monitor”.

Deputatul Pake e din principiu pentru verbal a lua — fără a țnapoia.

Primarul Iașului a șters din bugetul comunei abonamentele a trei cotidiene iașane.

„Numai din cauză că n'a putut citi nici-odată „Evenimentul”.

„Cuvîntul” se bucură că în locul regretatului Gr. Ventura găldjenii conservatori nu găsec candidat.

„Dacă i-ar propune fostului prefect de județ al Iașului?”

Pantelimon a onorat penitenciarul iașan

ca vizita sa. Aflăm ca deținutul vor cere ca Bogdan-Vădărești să-și facă aci a 45 a pedeapsă pe care-o așteaptă.

„Evenimentul” se ocupă de „tupelul takist”. Li cam stă în gît „supleal” takist din Caracal.

Seara jubilează de casarea licitației cu tunelul „Izvorul”. Dreptatea atacă pe inginerul C. F. R. cari au pricinuit casarea licitației.

Eterna rivalitate între cei doi Apași „en chef”!

„Vinovat și cu gură mare nu se poate!” — ar fi zis banditul Pantelimon deținuților revoluționari de la penitenciarul din Iași.

Se vede că Pantelimon nu cetește... gazeta lui Bogdan-Vădărești.

PRONUNCIAMENTO?

Subliniem în altă parte a ziarului idioatele indemnuri la teroare, ale unui zăre iașan.

Vina însă, pentru toate acele indemnuri la excese revoluționare și antidinastice, cade asupra unor zăre politice cu autoritate, — în frunte cu Epoca, de care se folosesc gazete interlope, cum este „Dreptatea” lui Protopopescu-Pake, pentru a înșina că suntem în fața unui complot iminent.

Politicieni ratați ca d. Ianovici—omul atitor sinecure... dezinteresate—nu se dau în lături de a propaga un pretins curent revoluționar, ba încă justificîndu-l cu ridicolele pretenții de documentare și de sociologie.

„Un articol apărut ieri în „Epoca”, și semnat de d. Ianovici, prevestește categoric—scrie „Dreptatea”—că revoluția va fi de natură militară.

Toate sforțările făcute pînă acum de către prefectul Capitalei, d. Moruzi, pentru a descoperi firul organizației, dacă ea există, au rămas infructuoase. D. Moruzi se teme în asemenea caz că va fi una din primele victime”.

Noroc că micii eroi în perspectivă, al „teroarei”, sunt prea cunoscuți prin înclinările lor pentru a-faceri mai practice și mai rentabile, așa că marele public este prevenit și nu atribuie nici-o importanță elucubrațiilor lor.

OAMENI ȘI LUCRURI

În țara „bluff”-ului

Nu vor trece multe zile și marile întreprinderi cinematografice vor desfășura, înaintea milionelor de spectatori, rînd pe rînd, cortegiul înmormîntării grandioase ce s'a făcut acum citeva zile, în Anglia, eroinei Davison, victimă a mișcării femeiste engleze. Nu ne lîndim.

Cu toate proporțiile fantastice date acestui moment, într'adevăr emoționant, bunul simț nu va rămtnea însă mai puțin nedumerit asupra rostului însuși ce a putut avea sacrificiul acesta imens, — al unei vieți femeiești.

E drept că a fost numai urmarea fatală a unei demonstrații imprudente. Sufrageta Davison, punîndu-se în evidență, la alergările Derbyului regal din Epsom, a urmărit numai frumusețea, originalitatea gestului—le beau geste — care provoacă senzație și face, odată mai mult, lumea toată să vorbească despre ceea ce întîmplare.

Între primele demonstrații ale sufragetelor a fost și una cu totul ciudată: uciderea sau, cel puțin, slujirea animalelor frumoase aparținînd lumii distinsă. La v'o expoziție de cîni draguți, bună-oară, o sufragetă avea însărcnarea de a distruge cutare ori cutare frumusețea animală, numai cu intenția de a aduce o supărare și, în același timp, de a face senzație. Poate și cu intenția de a dovedi că mîna gingașă a femeii luptătoare nu se dă înlături de la un act foarte... bărbătesc,—de a omori.

Cum însă lucrul trebuia făcut crescendo, iată că la ultimele curse de cai, în Epsom, sufrageta Davison se încumetă să abată din drum calul regelui Angliei și, în mijlocul cursei năpranice, puse mîna pe frînelor lui. Gest simbolic, cu consecințe tragice. Simbolic,—pentru că părea, un moment, că o ființă delicată, o femeie,

ținea în loc însăși goana ne bună,—a tot puternică, a progresului monopolizat de un singur sex, acel bărbătesc.

Iată însă că lucrul iese o turnură tragică. Ori-cît de bine... crescut în grajdurile regale, animalul, în dorul lui de fugă și de întrecere, — a dat o lovitură mortală femeii — și după puține zile, biata, avu parte de o uriașă demonstrație, cu prilejul înmormîntării. De altfel o soartă identică a avut, acum trei zile, un bărbat luptător, care la noile curse regale, avînd în mînă în drapel de sufragetă, ațînu calea unui cal regal, care-l culcă la pămînt...

O dovadă că exemplul—bun sau rău—este contagios și că sufragetele, săvîrșind excese, de multe-ori absurde în aparență, își dau seama de puterea imensă a sugestiunii, a imitațiunii și că cea mai culturală țară a Europei—Anglia—nu este mai puțin țara clasică a „bluff”-ului: „in hoc signo vinces...”

Rodion

Spre Sinaia

Sinaia e așezată pe malul drept al Prahovei avînd o pozițiune ridicată, frumoasă și pitorească oferindu-ți o priveliște care te vrăjește; gara o construcție frumusețică și cu un etaj, se află în vale, dinaintea ei curge Prahova, peste drum de gară se ridică un munte, picul cluiului, acoperit cu brazi, freamătul încontinuu al copacilor se amestecă cu zgomotul valurilor; flancul stîng al muntelui se lasă în jos, o vale îl despartă de un alt munte: pe flancul drept, aproape de vîrf se află un pavilion de unde își se desfășoară o priveliște în-cîntătoare.

De la gară urc un drum ce duce spre mărșel otel Caraiman, drumul descrie un semi-cerc, avînd o balustradă de piatră de sus privește și frumoasă, mai ales dimineața cînd răsare soarele, pe cînd sunt luminatează globul ceresc, gara și valea sunt învaluite încă în întuneric.

Străbat frumosul parc al otelului, apuc drumul din dreapta ce duce spre monș tire apoi mă îndrept spre castelul Peleş: rămîn cite-va momente în contem-plearea acestui giuvaer, svelt și elegant se ridică în sus turnul în virful căruia flutură cu mîndrie bandiera regală, ochiul singur nu știe ce să admire, construcția fermecătoare a castelului cu micile tîmplete, statuetele, grădina cu minunatele flori a căror varietăți și aranjare îți foră un ah! de admirație, porticul acoperit cu iederă sau să admiri cum se frîng și se joacă razele solare în stropii mărșurii de apă pe care le aruncă în sus cu putere fin-tina țîșnitoare ș'apoi cad în bazine sub formă de ploae mărșurii!

Trec pe la corpul de gardă păzit de 2 tunuri ceva mai spre stînga acunș printre brazi se află castelul prințului; străbat un pod de pietre ce duce peste Peleş, un singur gînd mă preocupă să mă văd sus în munte de aceea apuc drumul din stînga zăresc o placă cu inscripție: Spre sf. Ana, 5085 m. Urc singur drumul ce șerpuiește prin pădure; e răcoare și plăcut; ritmic copacii-și leagă vîrfurile gopîndu-și tainic povești misterioase pe cînd Peleşul șoptește printre stînci curgînd spre vale.

Cu cit mă sui mai sus, cu atît drumul devine mai sălbatic, zăresc brazi uriași rupți și trîntiți de furtună sau despicăți de trăsnet, formînd cite odată ca un pod de pietre ce duce peste Peleş, un singur gînd mă preocupă să mă văd sus în munte de aceea apuc drumul din stînga zăresc o placă cu inscripție: Spre sf. Ana, 5085 m. Urc singur drumul ce șerpuiește prin pădure; e răcoare și plăcut; ritmic copacii-și leagă vîrfurile gopîndu-și tainic povești misterioase pe cînd Peleşul șoptește printre stînci curgînd spre vale.

Cu cit mă sui mai sus, cu atît drumul devine mai sălbatic, zăresc brazi uriași rupți și trîntiți de furtună sau despicăți de trăsnet, formînd cite odată ca un pod de pietre ce duce peste Peleş, un singur gînd mă preocupă să mă văd sus în munte de aceea apuc drumul din stînga zăresc o placă cu inscripție: Spre sf. Ana, 5085 m. Urc singur drumul ce șerpuiește prin pădure; e răcoare și plăcut; ritmic copacii-și leagă vîrfurile gopîndu-și tainic povești misterioase pe cînd Peleşul șoptește printre stînci curgînd spre vale.

Un fior rece îmi furnică întreg corpul, parcă e frig de moarte și instinctiv părăsesc locul închipuitei primejdii. Nu e de mirare, omul gesului nu era deprins cu asemenea priveliște, pentru întîia oară el încearcă senzații lui încă necunoscute.

INFORMAȚII

Mă urc mai sus, drumul e acoperit numai cu sfărâmată de piatră colțuroasă și ascuțită de loc prileznică ghetelor mele subțiri, toțiși lmi urmez calea; un foșnet printre franziși mă trezește din contemplant, o veveriță zglobie își caută refugiu într-o scorbură de copac.

In unele locuri drumul se îngustează de abia e loc pentru un singur trecător, în dreapta se ridică stâncă ca un zid de apărare, în stânga se deschide prăpastie care stă gata să înghiță pe nesocotitul călător, rostogolesc câte un bolovan de stâncă care în căderea țrie cu sine sfărâmături de piatră producând un zgomot asămănător cu huruitul tunetului venit din departare.

In fine ajung la sf. Ana, un colos de stâncă mă prileznică locului, baza ei largă plină la o înălțime de vre-o 8 m. e acoperită numai cu inscripții, date, stele, lună, Vulturii iar, sus de tot stindardul american predomină întregul tablou bizar.

Singur nu știu ce să admir mai întâi, stâncă sau dibăcia acolora cari cu multă trudă și rabdare au căutat să-și exprime și să immortalizeze sentimentul ce i-a insuflăit.

Imi îndrept pașii spre pavilionul de vară construit în apropiere, obosit mă las pe o bancă de pe verandă de unde privesc tăcut și admir frumuseța împrejurimilor; un ighiab de lemn ce pare suspendat în aer alimentează un mic heleșteu cu apa ce izvorăște din stânci.

Cu regret trebuim să părăsesc acest loc de odihnă și desfătăre sufletască căci soarele stătea gata să esfințească pe cînd umbrele nopții întindeau mantia lor cea neagră peste întregă regiune.

Iassiensis

Concursul de oină la Constanța

— Corespondență specială a „Opinie” —

In ziua de 9 Iunie a. c. s'a ținut concursul general de oină în orașul Constanța între echipele liceelor „Carol” din Craiova, „Mateiu Basarab” și „Sf. Sava” din București, „Internatul” și „Naționalul” din Iași.

D. inspector al învățământului gimnastice T. Berescu plecase cu două zile înainte, ca împreună cu autoritățile locale, să ia măsuri de primire și găzduirea tuturor concurenților.

Echipele au sosit în Constanța în ziua de 8 Iunie, fiind întâmpinate la gară de către reprezentanții autorităților de acolo în frunte cu muzica militară.

De la gară echipele sub conducerea maestrilor respectivi, au plecat în perfectă ordine în frunte cu muzica militară la port, unde aștepta vzporul „Imparatul Traian”, la ore 3 s'au imbarcat toate echipele după dorița M. S. Regina de a face o excursie pe mare.

M. S. Regina s'a întreținut cu profesorii fiecărei echipe, apoi li s'a servit tuturor în urma ordinului M. S., cîte o mică gustare.

Pe vapor au mers plină la Mangalia, iar la oarele 6 jum. s'au reîntors în port. D. prof. Velescu din București a mulțumit M. S. de primirea făcută, invitînd-o a doua zi de a onora cu asistența, concursul general de oină de la hipodromul din Anadachioi. M. S. a promis că va asista.

In timpul preambulării pe mare, M. S. Regina a avut deosebita plăcere de a se fotografia în mijlocul elevilor și profesorilor.

La ora 7 echipele au fost în oraș unde au luat masa în comun cu profesorii.

A doua zi, 9 Iunie ora 7 jum., elevii au fost transportați cu un tren special la hipodromul de la Anadachioi, unde a avut loc jocul de oină ce s'a început dimineața la 8 jum.—12 iar după prînz s'a continuat de la 4—6 jum. La ora 4 p. m. a sosit M. S. Regina.

Toate echipele în frunte cu maistrii respectivi au defilat pe dinaintea M. S. și apoi s'a continuat jocul.

Președintele juriului a fost d. inspector T. Berescu, conducător al jocului d. N. Sp. Bădescu din București, ales de către maestrii echipelor ce au luat parte la joc iar ca arbitri numiți de minister au fost d-nii I. Burghela din Iași și D. Ionescu și Stănculescu din București, și d. Constantinescu din Constanța. Ca reprezentant al ministerului a fost d. inspector general I. Cliniciu, însoțit de d. Al. Anurescu șef de cabinet al d-lui societar general al ministerului cultelor, Gh. Lascar. La orele 6 jum. jocul s'a terminat cu următoarea clasificare:

Premiul întâiu, primind o statueta de bronz reprezentînd „Triumful” fu obținut de Liceul național din Iași sub conducerea d-lui Dolijan și Dobroeanu.

Premiul al 2-lea, liceele: Internat din Iași sub conducerea d-lui Dolijan, liceul Carol din Craiova, sub conducerea d-lui Al. Nanu și M. Basarab din București sub conducerea d-lui Velescu și T. Georgescu iar premiul al 3-lea liceul Sf. Sava din București, sub conducerea d-lui Pavelescu. Fiecare elev din echipe a primit și cîte o diploma cu medalie.

După ce d. inspector general I. Cliniciu a citit rezultatul jocului, M. S. Regina a chemat echipa liceului național din Iași cu profesorii respectivi oferindu-le

statueta ca premiul întâi și felicitîndu-i călduros.

In urmă M. S. Regina a plecat cu automobilul în uralele tuturor elevilor și ale asistenței.

In ziua de 10 Iunie elevii cu profesorii cu un tren special au vizitat la băile Mamaia iar după prînz au vizitat silozurile din port.

D. prefect al județului, Irimescu, a dat tot concursul pentru ca elevii să aibă masa gratuită și găzduirea, de asemenea a intervenit la direcția c. f. spre a se pune la dispoziția elevilor trenuri speciale spre a vizita băile de la Mamaia și a merge la hipodromul de la Anadachioi, unde a fost jocul de oină. S'a mai pus la dispoziția elevilor un remorcher, ca să viziteze portul și să facă o preumblare în largul mării.

In bună parte se datorește bunul mers al concursului d-lui inspector T. Berescu, care a intervenit pe lângă cei în drept ca elevii să fie bine primiți, lund și măsuri de aranjarea locului de joc dimpreună cu d. Constantinescu, maestrul liceului din Constanța. D. Irimescu, prefectul de Constanța, a bine-voit a lua masa cu elevii și profesorii echipelor ce au luat parte la joc, iar elevii au cîntat diferite cîntece naționale.

In seara zilei de 10 Iunie, toate echipele au plecat la școlile respective.

Coresp.

Litere Științe Arte

O răsplătă meritată.—Cu autoritatea necontestată, d. M. Dragomirescu, președintele societății scriitorilor intervine, prin un frumos articol publicat în „Flacăra”, ca să... apere Academia Română că — din greșală — a premiat, cu bună dreptate de astă dată, traducerea d-lui G. Murnu: *Iliada*.

„Marele merit al d-lui Murnu este că „Iliada” trăiește prin traducerea sa, o viață nouă. E aceeași — și totuși alta. E farmecul primitiv al poeziei epice sub un nou vestiment. Iar această nouă formă provine din faptul că d. Murnu a realizat două condițiuni cari n'au a face de loc cu filologia, — după care se prăpădește spiritul Academiei, — ci cr poezia.

Prima condiție este că d. Murnu a văzut, a simțit, a pătruns cu sufletul său de astăzi toată poezia omenească pe care Omer a pus-o în cîntecul său, acum mii de ani. Această viziune adîncă o simțim că e una și aceeași dela începutul până la sfârșitul traducerii. Atmosfera ei este senină, liniștită, largă ca și originalul, dar cu nuanța unui suflet nou, — nuanța sufletului traducătorului, transpunătorului.

Aspectul exterior al lucrurilor și ființelor, viața sufletească a personajilor, este reclădită pe fondul acestei viziuni, cu o limpezime și precizie de contururi, cu o energie echilibrată și egală, cu o stăpînire compănită a materiei așa de deplină, de par'că ele s'au zămislit și plămînit de adreptul din imaginația traducătorului.”

A apărut „Viața Nouă” anul IX, no. 4 cu un bogat număr literar semnat de: Ovid Densusănu, M. Cruceanu, Ch. Drouhet, D. Protopopescu, N. Solacolu, D. Nădejde, D. Zarafu. Recenzii, critici, polemici, cum și excelente ilustrațiuni artistice.

A apărut „Buletinul armatei și marinei”, anul X, No. 23, pe Iunie 1913.

O bogată colecție de articole militare, actuale și beletristice.

STRUNA ZILEI

APLICAȚIE LA PROVERB

Ieromonahul Iezechiel Malai, din mănăstirea Horaița, a fost exclus din monahism pentru totdeauna.

Inchinat' călugăriei

Soarta ei parța și—străinul
De-acum însă-i se va zice:
„Sfinte, ți-ai mincat... malaiul!”

Creditul Urban din Iași

La 30 Iunie stil vechi 1913, se va ține concurs pentru ocuparea unui post de copist la serviciul Contencios.

Concurenții vor prezenta următoarele acte:

1) Certificatul de absolvire a liceului, sau a școlii superioare de comerț, și:
2) Certificatul că au satisfăcut legea recrutării.

— La administrația acestui ziar se primesc abonamente pentru vilegiatură cu 2 lei pe lună în țară și 4 lei în străinătate.

■ Șantagiul Bogdan-Davidescu. Urmă a preocupă ziarile din Capitală, chiar pe acele în ale căror coloane își mai găsiu cîte un apărător... nocturn cei doi șantagiști.

„L'Indépendance „Romaine” reproduce în prima pagină articolul „Viitorului” de eri. „Un act de onestitate curajoasă”. In numărul de astăzi „Viitorul” revine asupra chestiunii și scrie:

„...Se vor mira poate unii de atenția pe care o dăm mipeșilor șantagiului Bogdan-Pitești, Vom da o scurtă lămurire.

Pe noi afacerea șantagiului în sine ne preocupă puțin.

D. Aristide Blank a izbutit să dovedească plină la evidență că Inversunata campanie a ziarului „Sea-ă” în contra d-sale și a instituției pe care o conduce n'a avut alt mobil de cît setea de bani a lui Bogdan-Pitești.

Afacerea a intrat în domeniul justiției care nu va lătriza să se pronunțe.

Dar în afacerea Bogdan-Pitești noi nu vedem numai o odioasă încercare de șantaj ci și introducerea, în presa română a unor procedee din cele mai degradante. O pildă.

Ca toate institutele similare, banca Marmorosch, Blank et C-ie are în personalul ei un număr de funcționari.

Or, atîcînd pe d-nu Aristide Blank și pe d. Vania Paspati, unul din directorii băncii Marmorosch, Blank et C-ie, ziarul „Seara” nu se sfiește să afirme că întregul personal feminin al casei este la dispoziția celor doi conducători ai băncii în chestie. In fine-caren număr „Seara” publică în acest senz, însinuri vizînd pe cîte o funcționară sub inițiale destul de transparente.

Relevăm aceste însinuri, pe care „Seara” nu le-a dovedit prin nimic, spre a arata odioșia procedurii.

In care țară din lume s'a mai pomenit ca într-o companie de presă să se terfelească reputația unor femei? Care om cînsit poate aproba atitudinea unui ziar care nu se sfiește să arunce jalea și desonoarea în sine familiilor?

lătă de ce urmăm cu atenție fazele succesive ale afacerii Bogdan-Pitești și de ce nu vom înceta să vestejim un abuz periculos pentru libertatea și prestigiul presei?”

Epoca... regretă ocaziunea definitiv pierdută pentru salvarea șantagiștilor:

Bogdan-Pitești și Davidescu și-au retras eri recursul făcut contra confirmării de către Camera de punere sub acuzare a mandatelor de arestare, lansate contra lor, în tentativa de șantaj comisă contra băncii Marmorosch Blank.

Faptul este regretabil dintr'un singur punct de vedere. Inaintea instanțelor de fond, se pusese chestiunea dacă șantajul comis de Bogdan-Pitești, și Davidescu e sau nu un delict de presă și Casația ar fi avut acum prilejul să stabilească o jurisprudență în aceasta.

Se știe că admînd apelul procurorului, Camera de punere sub acuzare, ca instanță superioară de fond, a stabilit în mod implicit că șantajul acesta nu este un delict de presă și e merit să urmeze calea dreptului comun.

Acum retrăgînd recursul lor d. Bogdan-Pitești și Davidescu recunosc ca inatacabilă decizia Camerei de punere sub acuzare.

Șantajul lor rămînd deci un delict comun și procesul se va judeca de tribunalele ordinare.

■ Samsarii „Viitorului”.—Dintr'un articol publicat în „Conservatorul” de astăzi, extragem următoarele:

In ultimul număr al „Viitorului” lipsește articolul senzațional al celor din urmă știri politice cu diferitele lui titluri și subtitluri scrise cu litere de-o șchioapă, în schimb însă, aceleași coloane sunt ocupate cu un lung articol în potriua samsarilor ce ar mișuna pe la ministere.

Anturul articolului se plînge că nu poate trăi din cauza samsarilor cari, după d-sa, au acaparat toate ministerele și administrațiile publice. Tot după d-sa, acești samsarii ar opera ca în Vîlșia; —toți acei ce au afaceri pe la ministere sau d-terite autorități, sunt vicimile acestor samsarii constituiți în bande, chiar atunci cînd cererile lor sînd drepte, ar căpăta o soluție favorabilă fără de nici o Intervenție.

Un articol senzațional cu alte cuvinte, și merit a atrage privirile asupra ziarului care a făcut descoperirea și care, se ridică cu atîta bărbăție în contra afacerilor în politică. Să nu se mai poată zice că „Viitorul” nu și-a luat în serios rolul de moralizator al moravurilor din presă și de adversar neîmpacat al politiceii interesate.

Dar—vedeți, este un dar la mijloc—autorul fulgerătorului articol în contra samsarilor politici—ce ironie Doamne—uită să precizeze un singur fapt, convenîndu-i să susție mai bine că lucrul este generalizat.

D-sa nu ne indică o singură autoritate unde samsarii au acces, și nu ne denunță nici unul dintre samsarii cari li scriă liniștea. Pentru autorul articolului din „Vi-

torul” toate autoritățile sunt la discreția samsarilor și toți oamenii politici — mai puțin cei din clubul liberal și redacția „Viitorului”—sunt niște samsarii ordinari.

Iată dar, că alarma dată de confratele nostru în contra samsarilor, nu întrece în seriozitate și în de senzație născocite în materie de reportaj politic și deci, nici efectul nu poate fi de cît același, cu singura deosebire pe care o reținem și a-nume: De cîte ori colaboratorii „Viitorului” aduc acuzațiuni precise, nu le semnează nu le dă mîna să precizeze.

Este desigur și acesta un sistem de a face politică.

■ Din Huși.—Clasa IV-a a gimnaziului din Huși a fost absolvită de următorii elevi, în ordinea de clasificare:

Berea Tr., 9.88; Malabe Al. 9.00; Todorășcu V. 7.8; Herșcovici H. 8.40; Grigoriu Gr. 7.30; Bugeac P. 7.00; Nihordescu C. 6.50; Reiter St. 6.50; Simionescu D. 6.50; Chelom 6.50; Șor Jean, 6.50; Donea E. 6.50; Donea M. 6.50; Goldstein H. 6.50.

■ Din Fălticeni.—De cîtva timp se observă în localitate, o mare activitate desfășurată de către consiliul comunal al acestui oraș, în frunte cu d. Artur Gorovei, Primar și V. Ciurea, primul d-sale ajutor, lucrează diferite părți ale orașului la pavarea și asanarea acolor locuri, care erau focare de murdărie, a luat măsuri pentru scoaterea și transportarea gunoaelor din oraș, pentru îngrădirea tuturor locurilor virane, stabilindu-se și locul pentru așezarea uzinei electrice, pentru eluminarea orașului ce se află pe un platou în centru. O comisiune compusă din d. nii ajutor de primar V. Ciurea, medicul orașului d. dr. Jean Zwiibel și d. polițai Spirleanu a inspectat toate locurile publice și a luat măsuri pentru desinfectarea lor, deasemenea a mai dispus ca toate casele insalubre să fie dărâmate și în locul lor se vor construi case noi.

Comisiunea lucrează cu cea mai mare activitate și pentru facerea unui Bulevard pe platoul Iarmarocului, ce va servi pentru plimbările publicului. In acest scop s'a intervenit la Domeciul Coroanei, cerîndu-se a se trimite de urgență 1000 de brazii.

De asemenea zilele acestea va avea loc o întrunire a consiliului camunal în asistența d-lui Nicu Catargi, Prefectul județului pentru clădirea unui teatru modern, ca întreprindere pe acțiuni.

„Giul”.

■ Secția a II-a a Curții de casație a respins eri recursul comerciantului Iosif Weindenfeld din Iași condamnat la o lună închisoare fiind-că introducea prin contrabandă marfă din Austria.

■ M. S. Regele a sancționat legea asupra burselor de comerț.

■ D. T. Berescu inspector școlar a înmînat eri d-lui G. Lascar, secretar general al ministerului instrucțiunii publice, raportul privitor la concursul general de oină care s'a ținut la Constanța în ziua de 9 Iunie.

■ Duminică 16 Iunie 1913 orele 3 p. m. va avea loc o frumoasă „Producție” de fine de an, dată de elevii și elevele conservatorului în sala conservatorului din Iași.

Programul acestei producții este următorul:

Clasa de canto, prof. d. E. Mézetti.

1. Gomès. — Recitativ și Romanța pentru bas din opera „Salvator Roza” cîntate de elevul Slavnicu.

Clasa de Declamație, prof. St. Dragomir.

2. G. Coșbuc. — a) Nunta Zamferei, recitată de elevul absolvent St. Constantinescu.

F. Coppès. — b) Greva fierarilor, recitată de elevul absolvent G. Chibzu.

Clasa de piano, prof. d-ra Asp. Sion.
3. Beethoven. — Concerto de minor p. piano, executat de absolventa D-na Nat. Știubelu cu acomp. la al doilea piano d-ra Prof. Asp. Sion.

4. Saint-Saens — Marea arie din opera „Samson și Dallya” cîntată de absolventa d-ra Margot Ionescu-Darzeu.

Clasa de violină, prof. d. A. Thoodoridi.

5. Mozart. — Concerto în Re major cu cadentă, de I. Ioachim, pentru violină, ex. de elevul C. Cătuleacu, acomp. de eleva El. Oiga.

6. G. Coșbuc. — Ideal, recitat de absolventa d-ra E. Popovici.

Clasa de piano, prof. d. Sibianu.
7. Liszt. — Concertul în mi b. maj. pentru piano, executat de d-ra P. Abramovici cu acomp. la al doilea piano d. prof. I. Sibianu.

8. Verdi. — Mare duet din opera „Aida” cîntat de d-rele Henriette Grinberg (Aida) și Margot Ionescu Darzeu (Amneris) cu acomp. de piano.

Darea de seamă și cetirea listei absolvenților.

■ Profesorii romni ai învățămîntului secundar din Ardeal se vor întruni în congres la Sibiu, Duminică 30 Iunie, Luni și Marți, 1 și 2 Iulie.

Profesorii învățămîntului secundar din România vor putea asista la acest congres.

■ In zilele de 23, 24 și 25 Iunie, se va deschide în orașul Craiova, expoziția anuală de desam, a elevilor din toată țara, și care sînd din învățămîntul secundar, după cum am arătat într'un număr anterior al ziarului.

Expoziția va fi aranjată de o comisie compusă din maestrii de desam.

In Iași, pe cît sîntem informați, vor fi trimise și unele interesante lucrări ale elevilor din școli, în desam și caricatură.

■ Aflăm că d. Albert Rosenthal, fost procurator la Repreentanța locală a Societății de asigurare „Gene ala” a obținut de la această societate o AGENTIE SPECIALĂ pentru ramurile „VIAȚA” și „ACCIDENTE”, stabilindu-și biroul în Str. Unirei No. 6.

Băile OGLINZI

JUDETUL NEAMȚ

3 kilom. dela Irgu-Neamț, de unde pînă la băi cu tramcare, brecuri, diferite echipe, și automobil-omnibus foarte elegante și automobile mici la fiecare tren, 50% reducere prin gara Pașcani.

Sezonul dela 1 Iunie la 15 Septembrie

Stațiune Balneară și Climaterică de primul rang, situată în munții Neamțului, la o altitudine de 500 metri deasupra nivelului mării, de unde domină toată regiunea înconjurătoare, ferită de curenți, înconjurată fiind din 3 părți cu o pădure seculară și un parc splendid.

Clima temperată, aerul curat și igienic de aci, unite cu pozițiunea sa pitorească, îi dă coloritul și farmecul încîntător al naturii bine-făcătoare.

Băile saline de aci sînd cîtele mai concentrate și rivalizează cu băile similare din Hall, Ischt, Reichenhall, etc.

Cabinele de Băi și hidroterapie instalate în modul cel mai igienic și modern, sînd toate în falanșă.

Băile au efect miraculos asupra Rheumatismului, sorophulosel, Imitafismul, oloro anemie, debilitate, rachitism, ischias, paralisii, neurastenie, sifilis, boala de piele, boala de copii și de femei, leucorea, meirită, peri și parametritele, fibrome, sterilitate, etc.

Un pavilion modern pentru inhalatie cu apă minerală, esență de brad și diverse substanțe medicamentoase apropiate.

HOTEL și VILE

RESTAURANT EXCELENT din nou aranjat cu bucătărie română și franceză sub conducerea d-lor I. Simionescu și M. Petersil, se servește Table d'hôte. Pensiune (casă și masă) dela lei 6.50 pe zi de persoană.

ORCHESTRA din cele mai bune. Pentru familiile care vor să facă menaj acasă, sînd vile și camere cu bucătărie, deosebte, cu luna și sezon, cu prețuri convenabile.

Pentru distrațiunii clădire grandioasă, prevăzută cu săli: de dans, biliard, lectură, săli pentru diferite jocuri și casino.—S'au construit din nou vile și mai multe camere.

EFTIN și FOLOSITOR

Pentru persoanele ce nu se pot deplasa, recomandăm sarea extrasă din apele minerale din Oglinzi, care din cauză că e mult introdusă, ne-a pus în plăcuta pozițiune, a scădea prețul unei cutii de 2 kilo dela lei 1.50 la 1.20.

Sarea minunată de Oglinzi se află depusă spre vinzare, în toate farmaciile și drogueriile din țară și în Tg.-Neamț la Administrația Băilor.

Serviciul medical esie încredințat d-lui Prof. Universitar Dr. V. Bejan, medic șef al maternității din Iași, care va face și operațiuni cerute, asistat de d. Dr. Al. I. Comăniță.

Persoanele care nu vor să stea în Oglinzi, găsesc în Tg.-Nnamț, oraș cu 12,000 locuitori, cu prăvălii moderne și bine aprovizionate, numeroase locuinți confortabile și eftine, cu sau fără menaj și care se vor transporta la băi cu tramcarele administrației la fiecare 15 minute, sau eventual cu Automobil—Omnibus.

Pentru ori-ce informațiuni a se adresa de pe acuma la subscripții în Tg.-Neamț.

Concesionarul băilor Oglinzi: Octav Ionescu. In Iași la d-nii I. Simionescu, str. Carol 53 și M. Petersil str. Arcu antreprenorii Hotelului.

BAZARUL DE VANZARE al produselor industriei naționale

Iași.—Strada Stefan cel Mare No. 13—Iași

Mare depozit complet asortat cu toate
produsele următoarelor fabrici.

„Țesătura“—Iași

Societate anonimă

Tot soiul de Țesături de bumbac, uniforme școlare, doguri, diverse americă, chifoane, barcheturi, **Pinză de casă.**

Malteză, zefiruri, ațică, pânză pentru cizmari.

„MOLDOVA“

Societate anonimă

pentru industrie de tricotage—Iași

Flanele
Ciorapi
Costume pentru Copii

Fabrica „Carmen Sylva“ Iași

Parfumuri, Săpunuri de toalete și
Eau de Cologne

Societatea anonimă română-italiană a industriilor „Textile“—Iași

Șireturi pentru ghete, șireturi pentru rochii de bumbac și lână, sutase de bumbac, lână și matasă. Urechi de piele și cisme. Bețe tricolore și fașe de Botez. Fitol de lampă și de scaparat. Bețe pentru covoare. Șireturi de metal, șireturi pentru haine de bumbac și lână, negre și colorate. Șireturi de corsete. Chingi pentru tapițeri și chingi gata cu câțărâmi pentru cai.

„DOROBANȚUL“

Fabrică Națională de produse textile

Max I. Schapira—Ploești

Postavuri, Pături militare, Postavuri și Pături de comerț. Dimie, Flanele de Brașov, etc.

ZÖBISCH et Co.

Societate în comandită

ȘALURI DE LÂNĂ

„OPINIA“

Organul partidului

Conservator-Democrat

Cel mai răspândit ziar din Moldova

PRIMEȘTE ANUNCIURI ȘI RECLAME

PENTRU PAGINA III-a și a IV-a

A SE ADRESA:

ADMINISTRAȚIEI ZIARULUI

„OPINIA“

17, STRADA GH. MĂRZESCU, 17.

Observați bine
semnul distinctiv al veritabilului

Franck:

Adresa la Cafea și

Periți-Vă

de fabricați înșelătoare.

NEURALGIELE Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează și vindecă Neuralgiile cele mai grele de tîmăduit, Migrenă, Gastralgia, Sciatic, Afectiunile reumatismale acute și diferite care sînt rezistente tuturor celorlalte remedii.

ADVERATLE HAPURI MOUSSETTE trebuie luate la masă. În ziua cea d'antîia să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, sîra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua zi: 2 dimineața, unul la dejun, și unul la cina, sîra. Nu trebuie să se mînce de cît 4 pe zi.

A se cere: LES VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE de GLEN & Co, de PARIS.

TIPOGRAFIA H. GOLDNER

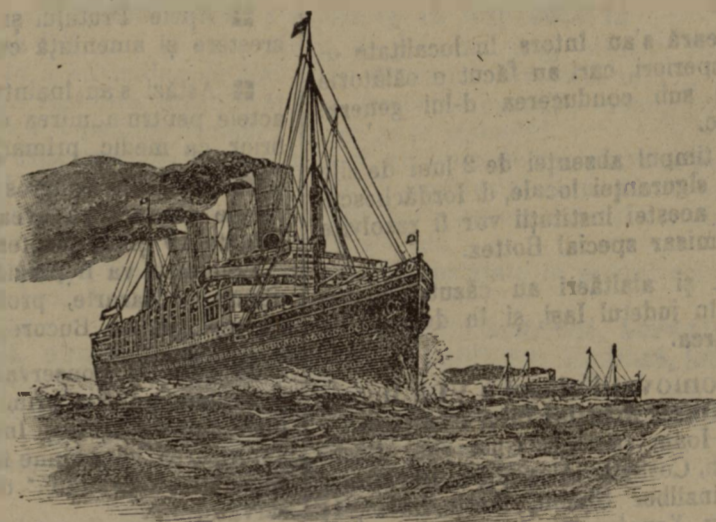
I A Ș I

ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1856

CASĂ DE ÎNCREDERÉ

Primește orice lucrări tipografice.

Executare conștiincioasă: Preturi modeste

Hamburg-America Linie

Singura reprezentanță generală
pentru România

Eisig Marcussohn

COLECTOR PRINCIPAL A LOTERIEI DE STAT

— CASA DE ÎNCREDERÉ —

Strada Stefan cel Mare, vis-a-vis de Banca Națională

Vinde bilete de vapor pentru America, New-york,
Philadelphia, Boston, Quebec (Canada)
Buenos Aires (Argentina)

